

— efter det foreliggende i hvert Fald ikke kan antages at være bragt til hans Kundskab, maa man altsaa gaa ud fra, at der paa dette Punkt foreligger en Forglemmelse fra Kontorchef Tetens Side — en Forglemmelse der saa meget mere maa beklages, som Tetens ikke for sit eget Vedkommende (jfr. foran) kan erkende, at have haft nogen Tilsynspligt med Arendrup som Kasserer og den Maade, hvorpaa han varetog sine Pligter paa dette Omraade, og ved sin Forglemmelse altsaa har forhindret, at Ansvarer herfor blev lagt over paa den, som efter hans egen Opfattelse stod som den eneste, under hvem Arendrup sorterede. Paa den anden Side maa det erkendes, at Kontorchef Tetens har haft nogen Grund til at gaa ud fra, at Kontorchef Krogh som Chef for det Kontor, til hvilket de heromhandlede Sager nu gik over, i en nærmere Fremtid vilde forelægge disse for Departementschefen, og i denne Omstændighed kan lægge nogen Undskyldning for sin Forglemmelse.

Kontorchef Krogh gav imidlertid ikke Departementschef Dalhoff nogen Meddelelse i Anledning af Fremkomsten af Erstatningsbeløbet for S/S „Lillian Drost“ og maa antages ej heller at have fundet sig foranlediget til at sætte denne ind i Forholdene, da Erstatningsbeløbet for S/S „Cyrus“ den 6. April 1926 indløb, skønt de her omhandlede Sager efter den den 11. Marts 1925 trufne Ordning nu alene sorterede under ham og hans Kontor. Kontorchefen har vel til Forhøret (pag. 7) udtalt, at han ikke anser det for „udelukket“, at han har givet Departementschefen Meddelelse om Cyrus-Erstatningssagen, men denne Udtalelse kan formentlig ikke tillægges nogen Betydning, naar paa den ene Side Kontorchefen dog ikke tør hævde, at en saadan Meddelelse fra hans Side er afgivet, og paa den anden Side Departementschef Dalhoff bestemt benægter (Forhøret pag. 4), at have modtaget saadan Meddelelse. Og naar man følgerig maa gaa ud fra, at Kontorchefen ikke har sat Departementschefen ind i Forholdene paa dette Omraade, synes det lidet stemmende med det Tillidsforhold, der bør være mellem en Departementschef og hans Kontorchef, at Kontorchef Krogh har foranlediget Departementschefen til at underskrive en Del Ekspeditioner vedrørende Cyrus-Erstatningen (se Bilagene L., M., N., Z. og 2 S.), om hvis Betimelighed og Korrekthed Departementschefen altsaa under de foreliggende Omstændigheder ikke kunde have nogen Mening. Om det end maa erkendes, at der — som af Kontorchef Krogh (Forhøret pag. 7) anført — var givet Departementschefen Lejlighed til, hvis han ønskede det, at anholde de paagældende Ekspeditioner og skaffe sig Oplysning om deres Betydning, maa der formentlig gives Departementschefen Medhold i, at det overfor det store Antal Ekspeditioner, som en Departementschef i et stort og omfattende Ministerium daglig maa underskrive, er umuligt ved hver enkelt at studere Sagens Akter, hvilket normalt forudsætter, at Sagen er bleven ham refereret af vedkommende Kontorchef.

Pkt. 5.
Se Sp.
4913.

Der maa imidlertid gives Kontorchef Krogh Medhold i, hvad han anfører i sin til mig fremsendte Skrivelse af 2. d. M. (fremlagt under Litra 2 Æ.), at det laa udenfor hans Opgave at censurere den af 1ste Kontor tidligere trufne Ordning, hvorefter Opbevaringen af Pengene var henlagt til Arendrup, og at Kontorchefen ej heller havde nogetsomhelst med dennes Kasse- og Regnskabsvæsen at gøre.

Der kan derfor formentlig ikke rettes nogen Bebrejdelse mod Kontorchefen for nogen Forsømmelse i Forhold til de af Arendrup begaaede Besvigelser, hvormeget det end kan beklages, at det ved hans Tavshed blev forhindret, at Krigsforsikringssagerne og dermed Kundskaben om, at der i Ministeriet hos Arendrup som Ministeriets Kasserer beroede meget betydelige Værdier, hidrørende fra disse Sager, blev bragt ind for det rette Forum, og at Departementschefen saaledes i sin Egenskab af Arendrups Overordnede og Foresatte fik Lejlighed til at kræve Redegørelse af denne for Beløbenes Tilstedeværelse, eller, hvis Departementschefen undlod dette, selv havde overtaget Ansvarer herfor.